

РЕШЕНИЕ

№ 2943

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **14152** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.54 ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Л. Е. П. и М. И. Ц. срещу Заповед № 18-11505/04.11.2019г. издадена от началник Служба геодезия, картография и кадастър-гр.С..

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, защото е издадена в нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗКИР. Съдът е сезиран с искане за отмяна на обжалвания акт, както и е заявена претенция за присъждане на направените по делото разноски, съгласно списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът - началник Служба геодезия, картография и кадастър-гр.С., редовно призован, не изпраща представител, който да вземе участие в проведените открити съдебни заседания. По делото е представен писмен отговор, в който жалбата е оспорена, като неоснователна и недоказана.

Заинтересованата страна- И. С. С., чрез своя процесуален представител адв. П. С. е депозирила писмен отговор на 04.05.2020г., в който излага своите аргументи за неоснователност на жалбата. Представени са и писмени бележки на 05.03.2021г., като се акцентира на обстоятелството, че исканото изменение на КККР цели да накърни нейното вещно право на собственост върху имот с идентификатор № 80409.5994.318. Направено е искане за присъждане на разноските по делото.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение

по основателността на оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна :

Административното производство е започнало по подадено заявление вх. № 01-152996/05.04.2019г. от Л. Е. П. и М. И. Ц. с искане за изменение на одобрената със Заповед № РД-18-10/16.01.2012г. на изпълнителен директор на АГКК КККР за територията на Столична община, район „Нови Искър” по отношение на имоти с идентификатор № 80409.5994.317, № 80409.5994.318. Към заявлението е приложена скица-проект № 15-36504222.04.2019г. и обяснителна записка, от съдържанието на която се установява, че проектът цели да бъде отстранена грешка при нанасянето на северозападната граница на ПИ с идентификатор № 80409.5994.317 в съответствие с границата на УПИ IV-317 от кв.40 по ПУП, одобрен със заповед № РД-50-09-128/04.07.1991г.

Жалбоподателите се легитимират като съсобственици на УПИ IV-317 от кв.40, находящ се в [населено място], [улица], целият с площ от 640 кв.м., видно от представените нотариален акт № 169, том I, дело № 150/2006г. на Нотариус М. Ш. и нотариален акт № 165, том II, рег. № 7751, дело № 336/2005г. на Нотариус Ц. С..

Със Заповед № РД-18-10/16.01.2012г., издадена от изпълнителния директор на Агенция геодезия, картография и кадастър /АГКК/ е одобрена кадастралната карта и кадастралния регистър на [населено място], район „Нови Искър”, Столична община.

Видно от скица № 15-106258/14.04.2014г. имот с идентификатор № 80409.5994.318, съгласно одобрената със Заповед № РД-18-10/16.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК е с площ от 830 кв.м., трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване- за ниско застрояване, а в кадастралния регистър, като негов собственик е отразена И. С. С..

Видно от скица № 15-1146900/16.12.2019г. имот с идентификатор № 80409.5994.317, съгласно одобрената със Заповед № РД-18-10/16.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК е с площ от 620 кв.м., трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване- за ниско застрояване, а в кадастралния регистър, а като негови собственици са отразени М. И. Ц. и Л. Е. П..

Заинтересованата страна И. С. С. е била призната за собственик на имот с идентификатор № 80409.5994.318, находящ се в [населено място], [улица] площ от 830 кв.м., заедно с находящата се в него еднофамилна жилищна сграда с идентификатор № 80409.5994.318.1 със застроена площ от 73 кв.м., видно от нотариален акт № 165, том I, рег. № 7651, дело № 149/2014г. на Нотариус Р. Д..

От И. С. С. е било подадено писмено възражение вх. № 07-6792/17.05.2019г. срещу заявлението на жалбоподателите за изменение на кадастралната карта. В него е изложено, че със заповед № РНИ19-РА50-10/25.01.2019г. е било одобрено уеднаквяването на имотната и регулационна граница между ПИ с идентификатор № 80409.5994.318 /УПИ III-318/ и ПИ с идентификатор № 80409.5994.317 / УПИ IV-317/, поради което нямало основание да се допусне исканото изменение.

Със заповед № РНИ19-РА50-10/25.01.2019г. на главен архитект на Столична община, район „Нови Искър“ е бил одобрен проект за изменение на плана за регулация, като се припокрива регулационната с имотната граница по кадастралната карта между УПИ III-318 и УПИ IV-317 от кв.40 по плана на [населено място]. Заповедта е била съобщена на жалбоподателите с писмо изх. № РНИ18-ГР00-38/4/28.01.2019г. и изх. №

РНИ18-ГР00-30/4/28.01.2019г., които са били изпратени с известие за доставяне № ИДPS1281001G11C и № ИДPS1281001G15G /л.136 и л.137/ и връчени на 01.02.2019г. Жалбоподателката М. И. Ц. е оспорила, че положеният подпис е нейн, поради което и по нейно искане е допуснато и прието заключение на съдебно-почеркова експертиза, изготвено от вещото лице И. И.. Според експертното изследване подписът в графа „получател“ и дата 01.02.2019г. в известие за доставяне № ИДPS1281001G11C не е положен от М. И. Ц..

С определение № 1609/22.02.2019г. по адм.дело № 1915/2019г. на АССГ, II-ро отделение, 59 състав е била оставена без разглеждане подадена жалба от М. И. Ц. и Л. Е. П. срещу писмо № РНИ18-ГР00-38/4/28.01.2019г. на главен архитект на Столична община, район „Нови Искър“, с което им се съобщава за издаването на Заповед № РНИ19-РА50-10/25.01.2019г. Определението е влязло в законна сила на 09.03.2019г.

Въз основа на подаденото заявление и приложените към него писмени доказателства, на основание чл.54 ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър, е издадена оспорваната в настоящето производство Заповед № 18-11505/04.11.2019г., с която се отказва изменение на КККР по отношение на ПИ № 80409.5994.317 и ПИ № 80409.5994.318. В мотивната част на акта е посочено, че подаденото възражение от заинтересованата страна е основателно, защото със заповед № РНИ19-РА50-10/25.01.2019г. е изменен ПУП-ПР за двата недвижими имота, поради което и западната граница на ПИ с идентификатор № 80409.5994.317 не следва да се нанася съобразно регулационната граница на УПИ IV-317 по регулационния план, одобрен със заповед № РД-50-09-128/1991г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град достигна до следните своите правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима, защото е подадена от страна, активно легитимирана да оспорва акта, в законоустановения преклузивен срок, считано от 21.11.2019г. и е депозирана срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност /Заповед № РД-13-183/26.05.2016г. на Изпълнителния директор на АГКК/.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Съгласно приложимата разпоредба на чл.51 ал.1 ЗКИР в новата ѝ редакция (ДВ, бр.49 от 2014г.), действаща към датата на издаване на заповедта - кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки, 3. явна фактическа грешка. Съгласно чл.51, ал.2 от ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри по ал.1 се извършват от службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. В съответствие с разпоредбата на чл.54, ал.4 ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Заповедта се придружава от скица-проект. Заповедта за одобряване на изменението се съобщава по реда АПК на заинтересованите лица, чиито права са засегнати от изменението. Съгласно чл.54 ал.6 ЗКИР, заповедта може

да се обжалва по реда на АПК пред административния съд по местонахождение на имота.

Атакуваната заповед е постановена при действието на чл. 54 ал. 2 ЗКИР /изм. ДВ бр. 57/22.07.2016г./, съгласно която „Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл.53а т.1”.

Отпадането на изискването на изготвяне на акт за непълноти и грешки в производството по изменение на КК и КР, след изм. на чл. 51 - чл. 54 от ЗКИР / обн. ДВ, бр. 49/2014г./ не игнорира "спора за собственост" като основание за постановяване на отказ от Началника на СГКК, видно от цитирания по-горе текст на ал. 2 чл. 54 ЗКИР. Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Наличието на спор за материално право следва да бъде преценявано от СГКК във всеки конкретен случай и представлява основание да се откаже одобряването на проекта за изменение на КК.

В хода на настоящия процес с категоричност може да се установи и обективира наличието на спор за материално право между жалбоподателите и заинтересованата страна във връзка с искането за промяна местоположение на западната граница на ПИ с идентификатор № 80409.5994.317 и привеждането ѝ в съответствие с регулационната граница на УПИ IV-317 от кв.40 по плана на [населено място], одобрен със заповед № РД-50-09-128/04.07.1991г. Следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по предявен иск с правно основание чл.124 ал.1 от ГПК, респ. чл.108 ЗС, но и когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, каквото в случая е налице.

При това положение и като взе предвид горното, съдът приема, че административният органът не е допуснал нарушение по см. на чл.35 от АПК. Това е една от процесуалните норми, чието нарушение по правило води до невъзможност да се установят юридическите факти, относими към спора и с оглед на това да се приложи правилно и материалния закон. В казуса, Началникът на СГКК е положил нужните усилия и е събрал доказателства, че със заповед № РНИ19-РА50-10/25.01.2019г. на главен архитект на Столична община, район „Нови Искър“ е било одобрено изменение на действащия ПУП- ПР от 1991г., като е разпоредено припокриване между имотната и регулационната граница на двата съседни недвижими имота УПИ III-318 /ПИ с идентификатор № 80409.5994.318/ и УПИ IV-317 /ПИ с идентификатор № 80409.5994.317/ от кв.40. В доказателствена тежест на жалбоподателите е да установят в настоящия процес, че са оспорили по съдебен ред издадената заповед № РНИ19-РА50-10/25.01.2019г. Такива доказателства не са приети, поради което следва да се счете, че към дата-04.11.2019г. този административен акт е влязъл в законна сила и е породил целените с постановяването му правни последици. Ето защо, след като към момента на издаване на заповедта от Началника на СГКК е било одобрено изменението на ПУП-ПР по отношение на границата между двата недвижими имота, то нанасянето ѝ

съобразно регулационния план, одобрен със заповед № РД-50-09-128/04.07.1991г. правилно е било отказано.

Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да се установят реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Липсата на такова съгласие може да бъде преодоляна само с влязло в сила съдебно решение за установяване на правата им, но не и чрез други способности или обстоятелства. В административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните. С оглед на това в чл.54 ал.2 от ЗКИР изрично е посочено, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Във висиящността на протеклото административно производство са събрани достатъчно доказателства, които сочат, че е налице спор относно правото на собственост между жалбоподателите и И. С. С., който спор се явява и преюдициален спрямо административното производство за отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта.

В заключение, при извършената служебна проверка не се констатираха основания по чл.146 от АПК, които да обуславят отмяна на заповедта, поради незаконосъобразност.

При този изход на спора и с оглед своевременно заявената претенция за присъждане на направените в процеса разноски от заинтересованата страна, същите подлежат на възстановяване и възлизат в размер на сумата от 800.00 лева, и представляват заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 02.03.2020г.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Е. П. и М. И. Ц. срещу Заповед № 18-11505/04.11.2019г. на началник Служба геодезия, картография и кадастър-гр.С..

ОСЪЖДА Л. Е. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „Нови Искър“, [улица] М. И. Ц. ЕГН [ЕГН] от [населено място], кв.К., [жилищен адрес] да заплатят на И. С. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „К. село“, [жк], [жилищен адрес] и със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.4, чрез адв. П. Х. С. сумата от 800.00 /осемстотин/ лева на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:

